

imødekomme de fremkomne ønsker med hensyn til provenuet for vogne, der stort set kun indbringer ophugningsværdien — dette vil navnlig gælde for de vogne, der har været anvendt til droskekørsel i en længere årrække —, samt for i nogen grad at tage hensyn til den nedadgående bevægelse i priserne foreslået en ændring i lovens § 3, således at fremtidig de første 2 000 kr. tilfalder vognens ejer ubeskåret, og kun det overskydende beløb deles mellem ejeren og vejfonden med henholdsvis 60 pct. og 40 pct.

Om de i henhold til loven stedfundne salg af brugte personautomobiler kan det oplyses, at der i tiden indtil udgangen af august måned 1952 ialt er bortsolgt 4 597 personmotorkøretøjer til et samlet beløb af 31 mill. kr., hvoraf 12,4 mill. kr. er tilgået vejfonden, medens restbeløbet, 60 pct. af nettoprovenuet, er udbetalt til automobilernes ejere. Af de pågældende 4 597 motorkøretøjer er 3 876 solgt ved offentlig auktion, der er den efter bestemmelserne sædvanlige salgsmåde, medens ejerne for 721 vognes vedkommende har benyttet sig af den særlige adgang til at sælge vognene gennem automobilforhandlerne.“

Lovforslaget henvistes i landstinget til et udvalg, hvis arbejde med sagen resulterede i, at et flertal (venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre) indstillede lovforslaget til vedtagelse med et par af handelsministeren foreslåede redaktionelle ændringer, mens der fra socialdemokratisk side stilledes ændringsforslag om opretholdelse af de hidtidige fordelingsregler. De socialdemokratiske udvalgsmedlemmer udtaler herom i betænkningen, at der ikke ved udvalgsbehandlingen er fremført så vægtige grunde for den foreslåede ændring af lovens § 3, at man „finder det rimeligt at nedsætte den hidtil gældende afgift, idet fordelen ved at få en indkøbstilladelse også på nuværende tidspunkt er så stor, at den nuværende afgift findes passende, hvorfor mindretallet foreslår ordningen i henhold til lovens § 3 bibeholdt uændret.“

Efter at det socialdemokratiske ændringsforslag var forkastet og handelsministerens vedtaget, hvilket sidste skete uden afstemning, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling i landstinget enstemmigt i den ændrede affattelse.

Også i folketinget henvistes lovforslaget til behandling i et udvalg, der i sin betænkning udtaler:

„Udvalget er — i overensstemmelse med det af handelsministeren under forslagens behandling i landstinget udtalte — af den opfattelse, at såfremt den foregelse af automobilimporten, hvorom der for tiden føres forhandlinger, eller forholdenes udvikling iøvrigt indenfor lovens gyldighedstid skulle medføre et sådant fald i priserne på brugte personbiler, at grundlaget for lovens fortsatte anvendelse i den foreliggende form ikke længere